

בית כנסת

★☆☆"בית יוסף"☆☆★

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn, N.Y. 11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אלי לוי

הפטרה: השמים כסאי

מקאם: ביאת

פרשת נח

2 בנובמבר, 2024

עלון מספר 1205

ראש חודש חשוון, תשפ"ה

הדלקת נרות 5:33 * שקיעה 5:51 * שיר השירים 5:25 ואח"כ מנחה ליל שבת * שחרית שבת 8:15
מנחה שבת 5:15 * מוצאי שבת 6:32, וע"פ רבנו תם 7:02 * זמן טלית 6:27 * שעה זמנית 61:00
עלות השחר 6:15 * נץ החמה 7:28 * מנחה חול 4:30 * ערבית מנין מוקדם 4:11
צאת הכוכבים 6:27 * סוף זמן קריאת שמע 9:18 * סוף זמן עמידה 10:19 * חצות היום והלילה 12:39

תרם לעלון זה:

איש חסד בעל לב טוב האדון הנדיב טובי כהן, אשתו הגברת שילה ובניהם
לברכה ולהצלחה וה' יברך אותם ברוחניות ובגשמיות,
ומודה לה' על אשת חיל שנתן לו ה', הגברת שילה, אמן.

המעוניין ליצור קשר עם הרב אהרן פרחי: 552-3412 (646)

המעוניין לתרום לעלון שבועי זה ישלח את תרומתו ל:

VaaD Tehilim Torah, c/o R' A. Farhi
2415 Ocean Parkway, Brooklyn NY 11235

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפילה או קריאת התורה

בזכות שם בנו שיצא ממנו אברהם אבינו.
איש החסד, לפי שראה אברהם את מלכי
צדק שהוא שם בנו של נוח, ושאל אותו:
באיזו זכות נצלתם ממי המבול? אמר לו:
בזכות הצדקה שהיינו עושים. אמר לו:
וכי היה לכם עניים בתיבה שניצלתם
בזכותם? אמר לו: בזכות הצדקה שעשינו
עם החיות שבתובה, ולא היינו ישנים כל
הלילה, והיינו נותנים להן אוכל ושתיה
לפני זה ולפני זה, כל אחת בזמנה. והדבר
השלישי הוא הקורבנות. לפי שכאשר יצא
נוח מהתיבה וראה עולם שמים ונחרב עד
היסוד, ולא נותר מאומה מכל אותו עולם
שראה, והתחיל לבכות, ושאל את עצמו:
למה ה' אמר לי שכל החיות באו מאליהן
אל התיבה, אבל הבהמה הטהורה אמר לי
ה': ואתה קח לך מכל הבהמה הטהורה,
כלומר אני בעצמי הכנסתי אותם אל
התיבה. מיד נזכר בהבל אחיו של קין
שהקריב קורבן אל ה', וקיבל ה' מנחתו,
מיד הקריב קורבנות לה', וירח ה' את ריח
הקורבנות וקיבלם והכריז: עוד כל ימי
הארץ זרע וקציר, ולא עוד מי מבול. וה'
ישמרנו אמן.

פרשת נח מלמדת אותנו כמה דברים: 1 -
לא נחתם גזר דינם של דור המבול אלא
על הגזל. 2 - אף על נוח נגזר שלא ינצל
ממי המבול, אלא שמצא חן בעיני ה'
וניצול. 3 - בזכות הקורבנות שהקריב נוח
עלה לרצון לפני ה' שלא יוסיף להכות כל
חי לכל הדורות. ועתה נפרש כל דבר לבד.
ראשון, למה נענשו דווקא על עוון הגזל?
ידוע שיש בעולם שני סוגי מחלות: הסוג
האחד, מחלות שלמרות שהן קשות
ומסוכנות, אבל הן ניתנות לריפוי משום
שהמחלה אינה מושרשת בתוך האדם,
אלא תקפה אותו מבחוץ. אך יש גם סוג
שני, מחלות חשוכות מרפא, שאין להן
ריפוי בדרך הטבע, וזאת משום
שהשתרשו באדם עד כדי כך שלא ניתן
לנקותן מן הגוף. וחולי הגזל, דומה
למחלות אלו שאין להן תרופה, לפי איסור
הגזל הוא מצוה מושכלת, אין לה צורך
לנביא להזהיר עליה, אלא השכל מחייב
אותה, והיא בסיס ויסוד לכל הקיום
האנושי. לכן, כשחטאו בעוון הגזל, נחתם
דינם שימחו במי המבול. שנית, אם נגזר
על נוח למות, למה ניצול? אלא ניצול

פרפראות על הפרשה

"איש צדיק תמים היה בדורותיו". יש להקשות: למה נאמר שתי מדות צדיק ותמים? מה מלמדנו בדורותיו לשון רבים? ואילו במקום אחר כתוב: כי אותך ראיתי צדיק לפני בדור הזה, ולא נאמר גם כן תמים? ולא נאמר בדורותיו אלא בדור הזה לשון יחיד? אלא אומר הבית יוסף: נח חי בשני דורות, דור המבול ודור הפלגה, לפיכך נאמר בדורותיו לשון רבים. בדור המבול היה צדיק וגם תמים, אבל בדור הפלגה היה רק צדיק ולא תמים, כי נדרדר ושתה מן היין וישכר.

היסטוריה בקצרה: 160 שנה אחרי

החורבן 230 למנינם

אחד מחבריו של רבינו הקדוש, היה רבי שמעון בן אלעזר. והיה אחד מתלמידיו של רבי מאיר. ומעשה ששלח רבי מאיר את תלמידו רבי שמעון בן אלעזר להביא לו יין מבית כותי, לפי שהכותים היו גויים ונתגיירו ונעשו יהודים. ובחזרתו מן בית הכותי ויין בידו, פגע בו אליהו הנביא, ואמר לו: ושמת שכין בלועיך אם בעל נפש אתה. כלומר, הזהר שלא תשתה היין הזה. הלך רבי שמעון וסיפר לרבו רבי מאיר מה ששמע. וגזר מאותו יום רבי מאיר שלא לשתות יינם של כותים. ואחר כך נתגלה שמצאו להם דמות יונה בראש הר גריזים, שהיו עובדים אותה. עוד מעשה שהיה, פעם אחת היה רבי שמעון בן אלעזר רכוב על החמור ומטייל על שפת הנהר. והיה שמח מאוד, והיתה דעתו גסה עליו מפני שלמד תורה הרבה. נזדמן לו אליהו הנביא זכור לטוב בדמות אדם מכוער, והתחיל להוכיחו על הגאווה. אמר לו רבי שמעון, כמה מכוער אתה? שמא כל בני עירך מכוערים כמותך? אמר לו אליהו הנביא: לך ואמור לאומן שעשני מכוער. כיוון שידע רבי שמעון שחטא, ירד מן החמור ונשתטח לפניו ואמר לו: נענתי לך, מחול לי. ואחר כך המשיך רבי שמעון

בדרכו עד שהגיע לעירו, ויצאו בני עירו לקראתו ואמרו לו: שלום עליך, רבינו ומורינו. אמר האיש, כלומר אליהו הנביא: אם זה רבי אל ירבו כמותו בישראל.

הדרך לרפואה ולבריאות

מה בין מים מתים למים מתים

המים הם נוזל המורכב מחלקיקים נקשרים אחד לשני, בצורה הנדסית וגילאטינית, דבר שייתן להם ערך תזונתי, וכוח חיוני. כאשר המים נשאבים לצינורות ולבקבוקים בלחץ גבוה, אז כל הצורות ההנדסיות והגילאטיניות תישברנה, והמים יאבדו את חיוניותם ויהפכו למים מתים לפי מדענים. אז התחילו המדענים ללמוד מה קורה למים המאוכסנים בקדרות. התברר שאלו המים המתים חזרו לטבע שלהם, לאותה צורה של חלקיקים הנדסיים וגילאטיניים כאילו חזרו לנשום וקמו לתחיה מחדש. הקדרות (חימרה פאראר) בערבית ותוצרת מטיט. הכי קרוב לגוף האדם שנברא מן האדמה. התגבשות הטבעית של החומר, דבר מאוד יעיל לבריאות, דבר נוסף יש בפנים הרבה סוגים של מתכות הכרחיות לגוף ולמערכת האימונית. מי המעיין עוברים בין הסלעים, ושואבים מהם החומרים האלו ונהיים מים חיים. בקבוקי הפלסטיק שמכילים מים ונחשפים לטמפרטורה גבוהה, משחררים חומרים רעילים ומסרטנים. אז ראוי ורצוי לוותר על המים שמאוחסנים במקרר ולשתות במקומם מהכד העשוי מהטיט, המכיל כוח מגנטי - חשמלי, המועיל לגוף ונותן הרגשה של כוח חיות, ומרחיק כל הרגשה של עייפות ועצלנות, ידוע שה-PH בדם אם ירד ממספר שבע, נעשה הדם חמוץ, והחיידיקים ותאי הסרטן ניזונים ממנו, אבל אם עלה המספר יותר מ-7 עד 14 נהפך הדם להיות אלקלאין, והמים לפני

צינור דק בין חדרי לבו. ובתוך כך נחלש מאוד, וכמעט הגיע עד שערי מוות רח"ל. ובכל זאת החזירוהו מבית החולים לביתו לימי ראש השנה, ואחר כך החזירוהו שוב לבית החולים עד אחר יום הכפורים, כיוון שמצבו היה מסוכן. והי בערב ראש השנה, נכנסה יונה אחת לבית הכנסת שלו, ונתיישה על מקום מושבו. מתחילה גירשה אנשי בית הכנסת ממקומו של הרב, אולם היונה היתה עיקשת לב, הלכה וחזרה אל מקומה הראשון, ובכל פעם שהיה קם איש אחד לשלחה, היה משלחה והיא חוזרת שוב ושוב. אחר כך באו וסיפרו להרב על אודות ענין היונה, כדת מה לעשות, אולם הוא המשיך בתלמודו, עד עת התפילה, ובא אצל היונה. וליטפה אחת ושנים, והיא הביטה בו בישוב הדעת.

סיפור

לשמואל אריה היה פונדק ואולם למטעמים, והמפקד של הצבא הפולני שלח אליו את החיילים שלו, לקבלם בפונדקו לזמן מסויים עד שיעזבו העיר אל מקום אחר, ופקד עליו שיימצא בפונדקו גם בשבת כדי להשגיח על החיילים ולהכין להם כל מיני מזון ומשקה ולעסוק לרווחתם כל זמן שהותם אצלו. אז שמואל התחיל להתפלל לה' שיציל אותו מהדבר הזה. ובאה שבת ראשונה, ויצא מביתו לפנות בוקר, ושם נהפך לעבד, והתחיל להתארגן היטב בכדי שסיפק יהיה בידו לערוך את תפילות השבת כהוגן. הוא לא הבחין בארבעה חיילים שהמתינו לו ברחבת הכניסה ועטו עליו במהירות, אזקו את ידיו בשרשראות ברזל, נוהמים לעברו כי הגניבה התגלתה ועתה יבוא על עונשו. שמואל זה לא יכול היה לשאול במה דברים אמורים, כי הוזהר שלא להוציא קול מפיו, והובטח לו בנאמנות של חיילי הקיסר כי הפילד מרשל בכבודו ובעצמו יקריא באוזניו את

שתשים אותה בכד של חימר, ה-PH עולה מספרו תחת 7 ואחר שתשים אותה בכד של חימר עולה ה-PH עד מספרו 10 ויותר, אז הוא מועיל כנגד הרבה חולאים.

דברי מוסר: המעביר על מדותיו

אמר רבינו מהר"ם ז"ל: כל אדם יודע בעצמו שחטא איזה חטא, ובפרט בדור יתום זה, ידע אנש בנפשיה כמה חטא בתפילות שלא בכוונה וברכות, וחטאת נעורים חדשים גם ישנים, ואם יאמרו לו שצריך הפסקות ותעניות רבות, הוא עונה דכשל כוחו ואינו יכול לסבול, ואם יאמרו לו שיענש בצער בנים, יאמר כך: "אתה ה' תשמרם" ואם יאמרו לו שיענש שלא תהיה לו פרנסה וצרה דעניותא תרדוף אחריו, שאוג ישאג כי חסרון כיס קשה מכולם, והנה מצינו כפרה בזול בלי כל זה והוא להעביר על מידותיו שמעבירין לו על כל פשעיו. וכמה יבוש ויכלם מי שיש לו לב, כי ה' מרחם, והורה לנו כפרה בזול, ואם אינו מוחל לאחרים ותמיד מקפיד עליהם על כל דבר, הרי זה תולדת הגאווה אשר היא מנפש ועד בשר תכלה, ויוצא ממנה שנאה ותחרות ומחלוקת ולשון הרע וכהנה רעות רבות, ובזה התרבו עוונותיו פי שניים, אבל אם מוחל לאחרים ואינו מקפיד, אז ה' מוחל לו על כל עוונותיו וחיי נחת יחיה ויזכה בעולם הזה ובעולם הבא אמן.

הראשון לציין: הגאון מרן עובדיה יוסף

1921-2013

דיברנו בעלון הקודם, אחרי פטירת אמו של הרב, היתה יונה באה אל החדר שלו ויושבת על אדן החלון. ואחר כך נעלמה. ובשנת 1968, כשנתמנה הרב לכהן כרבה הראשי של העיר תל-אביב, שוב חזרה היונה לבית הכנסת שהכתירו הרב באותו יום, עמדה על קרנות התיבה, שמעה דברי הרב ואחר כך נסתלקה. ובשנת 2006 היה הרב חולה ומיוסר מאוד, וכחלק מהליך צינתור שנאלץ לעבור, הכניסו הרופאים

משפחותיהם ולע"נ אדונתם אמם רחל בת בהייה ע"ה אמן. *** הרופא האדון פואד אלבגדדי ואשתו הגברת מזל ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח שלמה בן צלחה ע"ה אמן. *** האדון פרח חמרה ואשתו הגברת דינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אחותו רוזיט בת לטיפה ע"ה אמן. *** הגברת סיליה לוי-כפיף ובעלה האדון טיד ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון משה מרעשלי ואשתו הגברת אסתר ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביו המנוח יצחק בן קילסון ואביה המנוח חכם ג'אק חיים בן שרה עליהם השלום אמן. *** הגברת לאה חלבי ובניה לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אדמון נחום ואשתו הגברת לינה ובניהם לברכה ולהצלחה ולנחת רוח להנשמה הטהורה של התינוק יוסף-חיים בן אולגה ע"ה אמן. *** האדון עזרא שאשו הלוי ובנותיו לידי, סילוא, נורה וטובה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אשתו ואדונתם אמם נינה-שרה בת סילוא-סבות ע"ה אמן. *** האחים המבורכים האדונים אברהם, מוריס ואדוורד רימון ואחיותיהם אסתר, בירטא ונורמא למשפחת כהן לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אמם גיול בת בהייה ע"ה אמן.

התרומות בשבוע זה הסתכמו לסך של \$1,900. ותזכו למצוות אמן.

מספר המבקרים הגיע ל- 217,400,
+4,900 מבקרים מהעלון הקודם.

**כל מי שיכול לתרום לעלון זה
יבורך מפי עליון אמן.**

www.BethYosef.com

אשמתו. נכנס שמואל אל חדר עבודתו של מפקד הגדוד, שהיה מרוהט בפאר ומדיו הצבעוניים היו משובבי עין, אך ליהודי שמואל הכל היה שחור משחור. הוא תהה מה מבקשים ממני עתה.

דינים

1 - כשיקום משינתו בבוקר ירחץ ידיו נטילת ידיים, ואם היו המים רחוקים, ילך פחות מארבע אמות שהם שני מטרים, וישהה מעט, ושוב ילך עוד שני מטרים עד שיגיע למקום המים. ויש מקילין בזה מפני שכל הבית נחשב בארבע אמות.

2 - מותר לצאת לנקביו קודם שיטול ידיו שחרית אם מרגיש שצריך לנקביו ולא יעצור עצמו קודם נטילה.

3 - הקם ממטתו באמצע הלילה, ורוצה לשתות מים לצמאו, אינו צריך ליטול ידיו, או ישפשף ידיו במידי דמנקי, היינו בכותל, או במטפחת קשה, או בסדין, או בבגדיו, ואחר כך יברך על המים וישתה, ואם שתה רביעית בבת אחת 86 גרם, יברך אחריה בורא נפשות, ויזהר שלא יגע בידיו במשקה, אלא רק בכלי מבחוח.

4 - אם שמע קודם שנטל ידיו שחרית איזו ברכה מחברו, ישפשף ידיו כמו שאמרנו לעיל ויענה אמן. וכן השומע קול רעמים באמצע הלילה או קודם שנטל ידיו, ישפשף ידיו במפה ויברך מיד: ברוך שכחו וגבורתו מלא עולם בשם ומלכות.

התורמים לעלון זה

האדון אברהם מאלח ואשתו הגברת אמיליא ובניהם פולה, שרה, גמליאל, שאול וצופיה לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון מאיר ווהבה ואשתו הגברת פולין ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** הגברת ארלית נוצירי-זיאת ובניה וחתניה לברכה ולהצלחה ולע"נ בעלה המנוח אברהם בן בדיעה ע"ה אמן. *** הגברת סיליא סתיהון-טוויל ואחיה האדונים ישעיה ומוני לברכה ולהצלחה עם כל